

OMLADINSKA PRUGA

BROJ 87

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zašim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaboravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi...

Budući tesar

Poslije napornog rada na trasi jedva ostane dovoljno snage da se savladaju osnovne tajne tesarstva. Mladići koji su se prijavili na ovaj kurs sa velikim zanimanjem prate što im govori njihov instruktor, a praktični dio nastave uvijek donosi nešto novo, djelo vlastitih ruku. U tom zanosu ovaj mladić sa slike ne reče nam ni svoje ime, ali po majici se zna da je iz ORB »Zagreb«. Pila u njegovim rukama govorila je da se za diplomu ne treba brinuti.

Snimio:
M. SKRIPINA

IZ NAŠEG UGLA

Vrijeme teže od krampa

Dosadašnja iskustva pokazala da nema dovoljno vremena za potpunu realizaciju programa društvenih aktivnosti \diamond Dugo putovanje na trasu \diamond Može li autobusom umjesto vozom?

DOBOJ, 28. JUNA — Brigadiri, učesnici SORA »Šamac—Sarajevo 78« veoma su opterećeni radnim i društvenim obavezama tokom jednomjesečnog angažovanja na gradnji drugog kolosijeka. To je činjenica koju niko na akciji ne osporava.

Jer, ustaje se u 3.30 sati, u pet se kreće na trasu, otuda se rijetko kad vraća prije 15 sati. Brigada koja je po redoslijedu posljednja na ručku završava ovaj obrok negdje između 16 i 17 sati. Večera počinje već od 19 sati, a ostatak vremena namijenjen je kulturno-zabavnim aktivnostima i korištenju takozvanog slobodnog vremena — do večerja u 22 sata.

Zašto sve ovo nabrajamo?

Na više sastanaka u omladinskim radnim brigadama naselja u Doboju, zatim u »nezvaničnim« razgovorima i slično, istaknut je problem nedostatka vremena namijenjenog odmoru brigadira. Na drugoj strani, pak, gotovo nema brigadira koji se neće požaliti da nema dovoljno vremena za realizaciju programa društvenih aktivnosti, ili — ako se to vrijeme pronađe — onda ne preostaje dovoljno snage za pažljivo slušanje brojnih predavanja u okviru ove vrste rada na akciji.

Druga konstatacija je i povod ovim redovima.

Naime, program društvenih aktivnosti je tako koncipiran da izaziva veliko interesovanje svakog brigadira: bilo da se radi o nekom od oblika marksističkog obrazovanja i idejno-političkog osposobljavanja, ili o nekom od vaspitno-obrazovnih kurseva. Značaj, recimo, Omladinske političke škole, Tribine aktualnosti ili seminara Omladinska pruga ne treba posebno naglašavati.

Koliko, međutim, vrijedi činjenica da je tokom prve smjene nekoliko stotina mladića steklo zvanje polukvalifikovanog zidara ili tesara? Šta osim poštovanja osjetiti prema podatku da su desetine mladića i djevojaka na akciji završili obuku za vozača »B« kategorije? Koliko vrijedi istina da su u trećoj smjeni već sada desetine mladih naučili na akciji da se sporazumijevaju sa esperantistima cijelog svijeta?

A ovo je samo djelić onoga što mladi nauče na akciji, osim izvršavanja obimnih i složenih zadataka na trasi drugog kolosijeka!

Ili, ovaj podatak: svaki brigadir na neposredan način odlučuje o svim pitanjima svog života i rada na akciji — od sastava jelovnika za svaki obrok, do načina korištenja vremena namijenjenog radnim i društvenim aktivnostima. Svaki četvrti brigadir delegat je u nekom predstavničkom tijelu u brigadi, naselju ili na akciji!

Tek kada se sve ovo zna može se shvatiti ono što smo naprijed istakli: da brigadiri nemaju dovoljno vremena za društvene aktivnosti, za odmor koji bi im omogućio da se poslije napornog rada na trasi optimalno angažuju na izvršavanju drugih svojih obaveza!

Gdje je rješenje?

Zar je zaista potrebno da brigadiri ustaju u 3.30 sati? Zar je potrebno da se taok kasno vraćaju u naselje?

I jeste i nije!

Jeste, zato što je u ovako organizovanom prevozu brigadira do radilišta udaljenih čak i 20 kilometara od naselja — a brigadiri se prevoze vozovima — — upravo toliko vremena potrebno da mladi graditelji stignu na vrijeme na poprište boja za drugi kolosijek.

Nije, jer je moguće organizovati prevoz i na drugi način. Autobusima, na primjer.

Ali — to košta i to neuporedivo više od sadašnjeg načina prevoza. Zaključak se nameće sam po sebi: samoupravnim putem provjeriti još jednom ono što je zapaženo i ukloniti prepreke.

Da znanje brigadira stečeno u izgradnji drugog kolosijeka traje koliko i njihovo djelo.

D. STANOJLOVIĆ

DOK KIŠA OMETA RADOVE NA TRASI

Ima posla i u naselju

Žepački brigadisti organizovali niz predavanja iz brojnih kurseva

ŽEPČE, 28. JUNA — Posljednji akcijaški dani treće smjene u Omladinskom naselju Žepče protiču u znaku kiše i prohladnog vremena. Tmurni oblaci koji su se nadnijeli nad ovim gradom, kiša koja neprestalno umiva dolinu Bosne, nije dozvoljavala mladosti da se razmahne i ostvari nove radne pobjede. Ostala je trasa kišom nakvašena, sama »uzdišući« za mladošću, lopatama koje su ostale negdje u naselju, usamljene i negrijene rukama mladića i djevojaka.

A pojedini radovi na trasi su neodloživi. Grupe brigadista dobrovoljaca trude se da u lošim vremenskim uslovima ostvare normu. Tako je juče 12 poslanika omladinske radne brigade »Božidar Dimitrijević-Kozica« dokazalo da ni kiša ne može zaustaviti volju mladih graditelja. Dok loše vrijeme traje, mladi su više angažovani u slobodnim aktivnostima, na kursovima i političkim predavanjima.

Tako su juče mladi na završnim ispitima obezbijedili diplome foto kursa, zidara, tesara, fudbalskih sudija. Imponuje znanje polaznika kurseva. Nasmijana lica mladića i djevojaka sa diplomom ispod brigadirskog odijela trk preko centralnog platoa do paviljona i tople sobe, sve su češće slike posljednjih dana treće smjene SORA »Samac — Sarajevo 78«.

S. S.

Brano Miljuš posjetio Zavidoviće

• ZAVIDCVIĆI, 28. JUNA — Zavidovičko naselje omladinskih radnih brigada prekjuče je posjetio Brano Miljuš, predsjednik Republičke konferencije SSOBiH.

U razgovoru sa članovima Štaba, nakon obilaska naselja, on se interesovao za radne i društvene aktivnosti brigadirke i brigadira, a posebno pionira sa kojima je proveo najveći dio vremena. Predsjednik Miljuš se posebno zanimao za zdravstveno stanje mladih u naselju.

Prisustvovao je, takođe, brigadnoj večeri na kojoj su učestvovali brigadiri iz Pionirske radne brigade »Bratstvo-jedinstvo« i mladi iz brigade »Todor Cipovski Merdžan«.

D. SŠ.

NA TRASI
S GOSTIMA

Harmonika i beton

Sasvim slučajno obilazeći dio trase na kojoj glavne radove izvođač GP »Put«, začuli smo zvuke harmonike, pjesmu... To su poslanici ORB »Proleterskih brigada« iz Rudog-Cajniča, uz muziku, zajedno sa svojim gostima, Gojkom Todorovićem, predsjednikom Skupštine opštine, Osmanom Brajevićem, predsjednikom OK SSO i Dragicom Čiko- vić, sekretarom OKSSO Rudog, kolo zaigrali, radosni što će ovaj radni dan započeti uz prisustvo dragih gostiju.

Zadivljuje harmonija i organizovanost mladih iz ove brigade, koji su se već pet minuta nakon dolaska na trasu, raspoređili kako bi što prije »nahranili« otvorene temelje potrebnim kubicima betona.

Zvuk lopata, škripa ko lica do vrha natovarenih, nabrekle mišice u odsjaju zraka zalazećeg sunca, slika su radne atmosfere protokane taktovima neumorne Samirove harmonike. Samo 15 minuta trebalo je vrijednim poslanicima ORB »Proleterskih brigada« da urade započeto. Novi beton koji pristiže teškim kamionima ne dozvoljava duge trenutke odmora, samo kratak predah dovoljan da drugarica donese čašu vode, dobro došle za osvježenje i prikupljanje nove snage. Eto tako rade mladi iz ove brigade, svaki dan nove radne pobjede uz milujuće zvuke harmonike, jer tako je lakše.

U ORGANIZACIJI
ORB »POPINSKI
BORCI«

Kviz o Mladoj Bosni

Omladinska radna brigada »Popinski borci« iz Vrnjačke Banje povodom dana kad je u Sarajevu izvršen atentat na austro-ugarskog prestolonasljednika Ferdinanda, 28. juna 1914. godine, organizovala je kviz-takmičenje na temu tog značajnog događaja u istoriji naših naroda. Takmičari su odgovarali na pitanja iz života i rada mladića koji su pripadali revolucionarnom pokretu Mlada Bosna i njenog najpoznatijeg člana Gavrila Principa.

Ed. M.

Свадба

Бригадир су увијек спремни да се нашале, па макар и на свој рачун. Ових дана приредили су свадбу на бригадирски начин, која је одушевила све у насељу Немила. Управо са вјенчања одлазе »младенци«; млада (Џевада Хусељић) и младожења (Петро Репић) у колицима најновије марке. Иза њих слиједи свадбена поворка у колицима разних регистрација. Али возачи се нису баш показали, јер су непосредно после поласка младенце и остале сватове преврнули у травњак.

СНИМИО:
М. ПКИПИНА

Припремљена изложба likovnih radova

U omladinskoj radnoj brigadi »Popinski borci« već nekoliko dana djeluje grupa likovnih entuzijasta. Njih petoro, Živojin Radonjić, Olivera Stojković, Ljubica Filipović, Milutin Stanojević i Zoran Debeljak već su napravili petnaestak crteža i ostalih likovnih radova, pa su u hodniku ispred spavaonica njihove brigade priredili malu, ali vrlo simpatičnu izložbu. Postavka će potrajati nekoliko dana, dok ovi mladi umjetnici ne naprave nove crteže i slike, pa ne promijene svoje eksponate.

Иначе, »културњаци« ове бригаде до сада не знају за неuspjeh. Сваки прилог, зидне новине, билтен, другарско или бригадирско веће оцијенјени су највећим оценама, све самим десеткима, сем једне деветке.

Ed. M.

Odata pošta

Tužno je dobojskim naseljem ORB odjeknula vijest da je tragično nastradao otac brigadira Čedomira Domuza iz ORB Pavljeve »Slobodan Princip Seljo« iz Ilijaša i Hadžića.

Синоћ prije повећерја Čedomirovi другови су у stroju minutom ćutanja odali poštu наstradalom ocu svog druga.

D. S.

Brojni darovaoci krvi

Brigadirski život i rad sem svoje korisnosti za ekonomski razvoj društvene zajednice nosi sobom i humanitarnu komponentu. Brigadiri sem drugarstva i prijateljstva među sobom razvijaju i human odnos prema svim ljudima. U brigadir-

ske naselje Savezne radne akcije »Sarajevo 78« juče je došla ekipa Zavoda za transfuziju krvi iz Sarajeva, a omladinci i omladinke su se masovno odazvali pozivu dobrovoljno darivajući krv. Preko stotinu brigadira je bilo spremno dati tu dragocjenu tečnost koja nerijetko i živote spašava, ali mnogi od njih nisu ispunjavali uslov u broju godina, pa su morali odustati od svoje humane namjere.

Ed. M.

PRVA DEKADA ORA
»BEOGRAD 78«

Prebačena norma

BEOGRAD, 28. JUNA (TANJUG) — Kraj prve dekade ovogodišnje Omladinske radne akcije »Beograd 78« obilježen je značajnim rezultatima rada 516 brigadista. Svrstani u deset brigada koje rade na regulaciji Topčiderske rijeke, uređenju Ade cigarije i ozelenjavanja Novog Beograda, brigadisti su do sada ostvarili 20.000 efektivnih radnih časova, a planirana norma prebačena je za 23,5 posto. Među najboljima u prvoj dekadi nalaze

se brigade »Kadinjača« iz Bajne Bašte, zatim, brigada zoratimljenih gradove Ču-prije, Celja i Doboja i brigada »Braća Ribar« zagrebačke opštine Medveščak.

Akcija

Djelić zemlje pod slobodnim nebom neka osjeti ruke naše i nek se preobrazi taj djelić u košnicu rada zato i jesam tu ja i moja RADNA BRIGADA.

**VOJNICI-
-BRIGADIRI
PREDLOŽILI
U SK 30
novih članova**

DOBOJ, 28. JUNA — Omladinska organizacija ORB »Prva makedonska« iz Skopske armijske oblasti odlučila je na sinočnjem sastanku da za prijem u članstvo SKJ predloži 30 svojih drugova.

Ovo priznanje vojnici i brigadiri zaslužili su primjermim odnosom prema brojnim obavezama tokom rada u trećoj smjeni ORB »Šamac — Sarajevo 78«.

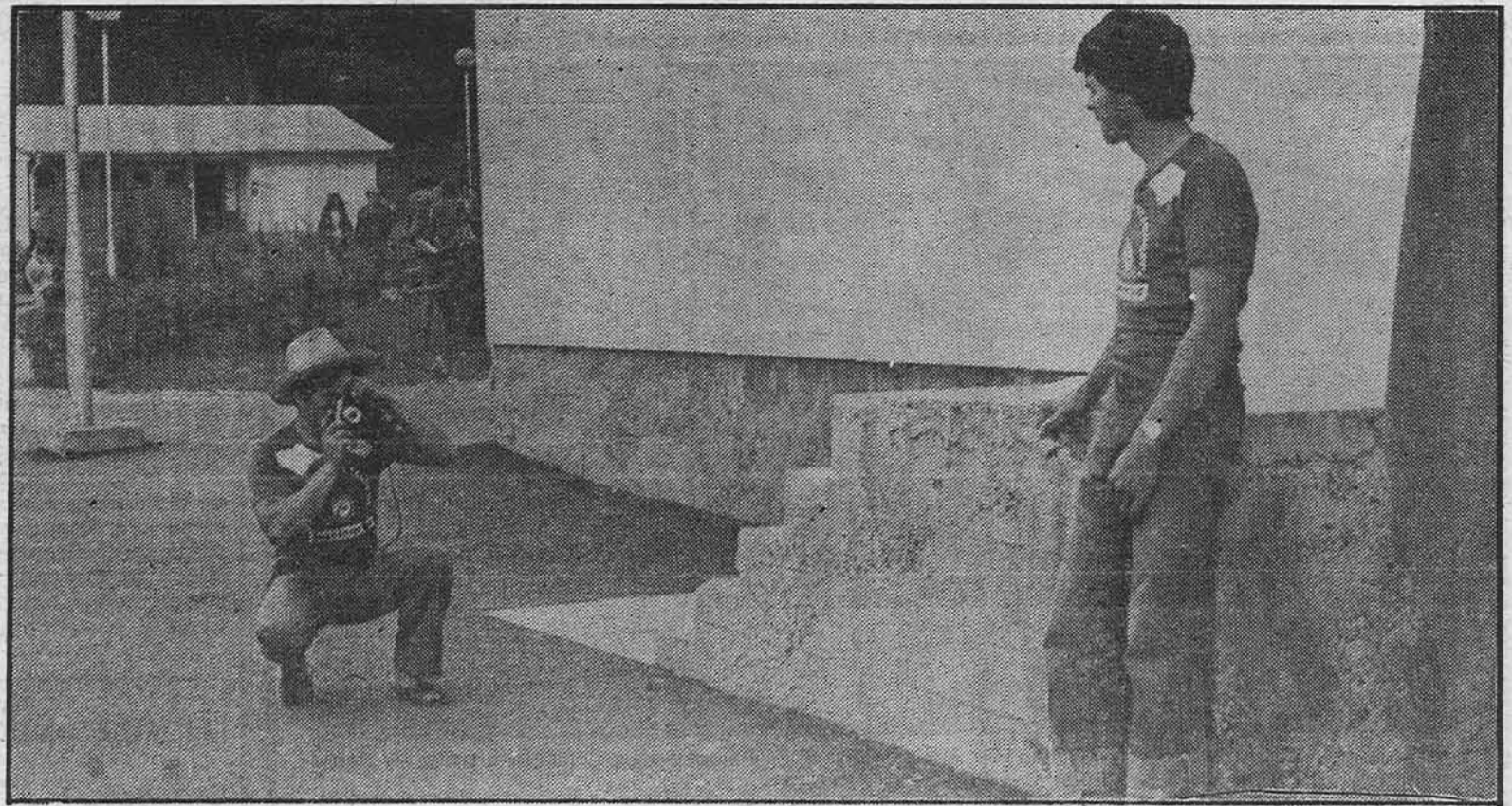
U sastavu »Prve makedonske« koja broji stotinu brigadira već se nalaze 42 člana SKJ.

**PODVIG BRIGADISTA IZ
BIJELOG POLJA
Po kiši
453 procenta**

Tokom cijelog jučerašnjeg dana lila je jaka kiša pa su na trasi izašle specijalne i ne koliko kompletnih brigada dobojskog naselja. Omladinska radna brigada »Rifat Burdžević-Tršo« iz Bijelog Polja bila je na radilištu drugog kolosijeka u punom sastavu i načinila pravi podvig. U više nego teškim uslovima za rad — jaka kiša i vrlo niske temperature — dnevnu normu ostvarila je sa 453 odsto.

Ovaj podvig mladi Crnogorci su napravili otkopavajući kanal u kome je položen koaksionalni kabal koga su zatezali i ponovo zatrpavali.

D. S.

Uspomena

Brigadirski dani ne zaboravljaju se lako, htjeli bi da sve zapamtimo, da se sjećamo svakog detalja. U tome će mnogo pomoći fotografija i zato je najviše vola. Trenutke odmora svojom kamerom želi da ovjekovječi Stanko Domuz, a pozira mu njegov drugar Petar Šmorhaj. Naša kamera bila je nešto brža.

Snimio: M. ŠKIPINA

FORMIRANA ORB »IVAN GORAN KOVAČIĆ« U KISELJAKU

Spremni za Akciju

KISELJAK, JUNA — Omladina kiseljačke opštine, okupljena u ORB »Ivan Goran Kovačić« spremna je za izgradnju drugog kolosijeka pruge Doboj — Zenica. Brigada broji 90 brigadira. Na lokalnim akcijama omladina je pokazala rezultate, što je i rezultiralo odlaskom na SORA »Šamac — Sarajevo 78«. Punu organizacionu i materijalnu pomoć omladina je dobila od društveno-političkih i radnih organizacija opštine.

Razgovarali smo sa brigadirima i evo šta su nam rekli:

Zoran LULIĆ komandant ORB: Veoma sam počašćen izborom za komandanta brigade, što ujedno i obavezuje. Drago mi je što mi se pružila prilika da se kao omladinac iskažem na radnoj akciji. Uvjeren sam da ćemo opravdati povjerenje i sa radne akcije se vratiti bogatiji za iskustvo, sa većim društveno-političkim saznanjima. Nadam se da ćemo steći nova poznanstva i upoznati nove prijatelje.

Mirsad DELIĆ: Idem na radnu akciju sa željom da doprinesem uspjehu omladinske akcije i da istovremeno steknem iskustvo više i upoznam način rada koji mi je do sada bio nepoznat. Ne bojim se žuljeva na rukama.

Katica BILAN: U dosadašnjem radu naše ORB u Brestovskom, omladina je dokazala da je spremna i za veće uspjehe. Nadam se da ćemo se vratiti sa laskavim priznanjima, a to znači sa udarničkim značkama. Veseli me što ću steći nova poznanstva i prijatelje.

Salko BEĆIREVIĆ: Volim radne akcije, a priliku da radim na izgradnji pruge ću iskoristiti da postanem udarnik i upoznam nove prijatelje. Ne bojim se radnih obaveza ni žuljevitih ruku.

J. KULIŠ

ZAPIS IZ ŽEPČA

Najljepše večeri

Brigadirsko naselje u Žepču, bosanskom gradiću s jedne strane opasano je rijekom Bosnom, a s druge visokim šumovitim brdima. Već na samoj kapiji do čekaće vas muzika sa zvučnika, žagor brigadira koji se vraćaju ili odlaze na posao, zaplju snuču vas mladost koja vrije u dolini. Prvi pogled u unutrašnjost ovog najmnogoljudnijeg naselja odaje utisak sredenosti i uspješne brigadirske aktivnosti začinjene mnogobrojnim skicama, crtežima, zidnim novinama i zelenim površinama koje na najbolji način odražavaju sadržaj brigadirskog života. Čini vam se da ste došli u neko moder no ljetovalište, sportsko-rekreacioni centar ili da ste u nekom planinskom mjestu predodređenom za odmor. A ovdje, pravog odmora nema. Jer nakon povratka sa trase brigadiste očekuju mnogobrojne društveno-političke aktivnosti, kursevi, sportski susreti, pjesma i muzika.

Grupe zadužene za

program vježbaju, jer poslije večere slijedi najveseliji dio brigadirskog dana. Veče uz logorsku vatru, prožete muzikom, stihom i šalom najljepša je slika koja će ostati trajno urezana u sjećanju i najpravodušnijeg posmatrača. Istina, nađe se vremena i za koji ljupki osmijeh, pogled od kojeg zadrhti srce, riječ: »Vidimo se sutra na trasi« ili »Radiću za tebe«. I sve tako do trenutka kada truba za trubi »Tišina«, popraćenu uobičajenom gramofonom. Ostali bi mladi još zajedno, jer teško je na pustiti prijatelja, drugaricu. »Kad se mora, nema pogovora«, kućni red se mora poštovati — komentarišu poslenici brigadirskog naselja u Žepču, dok se nevoljku razilaze prema spavaonama, svaka brigada svome paviljonu.

Novi dan, sve novo. A svaki dan drugačiji. Naselje omladinskih radnih brigada živi svojim životom ispunjenim mladalačkim zanosom.

S. ŠAŠIĆ

ВИЈЕСТИ ИЗ ЖЕПЧА

Најзаслужнији у СК

Комунисти ОРБ »Пролетерских бригада« из Рудог и Чајнича одржали су редовну сједницу на којој је било ријечи о досадашњим успјесима ове бригада у радним и друштвеним активностима. Чланови Актива СК највише времечу су, између осталог, посветили анализи досадашњих заслуга појединаца и могућностима пријема у чланство СК.

На крају састанка састављена је комисија која треба да у наредном периоду сачини коначни списак оmlадинаца и оmlадинки, предложених за пријем у СК.

Посјета »Натроник«

У склопу многобројних сусрета и других облика сарадње између мјештана Жепча и других мјеста у долини ријеке Босне, јуче су посленици ОРБ »Анте Банина«, посјетили фабрику за прераду папира и израду целулозе »Натрон« из Маглаја. Госте је примио и поздравио Ранко Томић, члан Председништва ССО у фабрици. О фазама рада и току производног процеса, госте је уз помоћ филмских пројекција, упознао Петар Чалић, директор-технолошког производње у фабрици. На крају учињеног посјета свим бригадистима су уручене значке РО у знак трајног сјећања и жеља за одржањем успостављених пријатних односа.

III. III.

Мојој dragани

Svaki dan odlazim na trasu i tamo radim za nas oboje. Verujem, da bi i ti došla na akciju, ali mama te nije htela pustiti. I zbog toga nemoj da brineš. Jer, tek ti je deset godina a meni isto tako. O tvojoj crnoj kosi i o tvojim crnim očima ja ovde svima pričam. Obećavam ti, kada se vratim sa akcije da ćemo opet ići u bioskop i da ću svima pokazivati naše žuljeve. Jer, mi smo sve vreme bili zajedno.

Branislav KOLAROV

СПОРТ

Још финале

ЖЕПЧЕ, ЈУНА — Дво спортиста активно-сти које су у протеклих мјесец дана побуђивали велико интересовање код посленика у највећем омладинском насељу у Жепчу, завршене су. У разговору са Ђорђем Вукосављевићем, сарадником за спорт и физичку културу сазнали смо:

— До сада је завршено рукометно првенство за мушкарце — побједник је екипа ОРБ «Абдулах Прешева» из Ђурићана, фудбалско првенство гдје је надмоћно прво мјесто заузела екипа ОРБ «Никола Ђурковић» из Котора. Што се тиче првенства насеља у одбојци и кошарци, предстоје још само финални окршаји, између кошаркаша ОРБ «Пролетерских бригада» и «Мика Боснић» из Дрвара, те одбојкашица «Божидар Димитријевић-Козица» из Пожаревца и «Прве пољске» из Орашја.

III. III.

У ОМЛАДИНСКОМ НАСЕЉУ У ЖЕПЧУ

Успјело гостовање SD «Железничар»

У омладинском насељу Жепче, гостовали су спортисти SD «Железничар» из Сарајева, који су одиграли одбојкашку утакмицу са представницима највећег омладинског насеља. Побједом је припала болjem и искуснијем противнику екипи Железничара, резултатом 3:2.

Посебно интересовање код посленика свих ОРБ, изазвало је учешће дизања тегова и борилачких вјештина (дзудо и карате) који су егзибicionим фи-

nesama одушевили и приказали најосновније покрете из ових спортских активности. Такође су стрелци SD «Железничар» организовали појединачно првенство насеља у стрелаштву у којем су учествовали само бригадисти. Најбољи стрелци били су: Сонја Ковачевић, ОРБ «Славонска ударна» ZO Осijek и Јован Атановски, «Коџо Рацин» из Титовог Веlesa, за што су добили и дипломе за освојена прва мјеста од руководства овог спортског друштва.

Дан обогачен спортским активностима завршен је утакмицом одбојкашица из Вуковара и Градацка. Чланице Прве савезне лиге побједиле су дјевојке из Вуковара резултатом 3:2.

S. S.

ЈАВЉЕНО СА СОРА «САРАЈЕВО 78»

Спорт умјесто рада на траси

Још један кишни дан и поновно бригадири остадоше у својим павиљонима, у кругу насеља. Шта радити у таквој ситуацији? Најбоље је организовати активности у склопу друштвеног живота у насељу. Прве су на «удару» спортске активности којима никад краја. Сваког тренутка се заказују сусрети мушких и женских екипа из рукомета, малог фудбала, кошарке. Јуче је у насељу играна последње коло турнира насеља у рукомету за жене гдје су се састале екипе «Вучјака» и «Моша Пијаде», а у другој утакмици дјевојке, рукометашнице «Буде Томовића» и «Драгице Правице».

У холу једног од павиљона играни су мечеви стонотениског турнира смјене и састали су се чланови женских екипа «Вучјака» и ОРБ «Младен Стојановић» и «Попински борци» са «Новим Садам».

У току послеподневних сати за све полазнице су одржана предавања о радиоаматерству, фотографији, курс за фудбалске судије. Око шездесетак полазника карате-курса јуче је полагао завршни испит на којем су им припали жути појасеви. То је први завршен курс у насељу.

У циклусу предавања намијењених бригадирима готово свакодневно се држе предавања из идеолошко-политичког образовања, па се и тај циклус приближава крају.

Ед. М.

Veteran Đoko Micić, omladinac Marijan Strukar i pionir Emir Ramović na zajedničkom poslu — izgradnji drugog kolosijeka Omladinske pruge Šamac — Sarajevo

SUSRETI

Друга младост — исте жеље

ЗАВИДОВИЋИ, ЈУНА — «Акција! Нису то само лопате, крампови, кубичи, удариштва, премашене дневне и мјесечне норме. Има нешто што је важније од свега тога, што се бројкама не може тако лако исказати. То су трајна другарства, пријатељства, братство и јединство, међусобна познанства младих из свих крајева земље...», каже, обраћајући се, 22-годишњем Маријану Струкару из ОРБ «Слободан Принцип Селјо» и Емиру Рамовићу из ОРБ «Братство-јединство», Ђоко Мичић, ветеран из Кикинде.

Остало је сјећање на дане акцијашке... На једну младост која је у скромном поратном руху, са циварима, сновима и незапамћеним полетом хрлила у нове радне побједи. Скоро ће мјесец дана како се Ђоко, након тридесет година и више, налази поново међу младима из чијих грла свакодневно одјекује она иста pjesma «Šamac—Sarajevo то је наша мета...». Други колосijek гради друга младост, али са истом pjesmom на уснама и љубављу у срцу.

Док стари акцијаш из Кикинде враћа године уназад и у његовој причи, о изградњи првог колосijeka пруге и њеним легендарним градитељима уживају представници двије генерације, ми се интересujemo за поређење и разлике.

— Насеља нису ни постојала. Утаборили би се градитељи крај трасе, зveckнули би пијаци, дionica би била довршена, па се кретало даље... до Сарајева — вели Ђоко Мичић и додаје. — Мишце су одлучивале. И воља. Међутим, данас је то друкчије. Услови су неупоредиво бољи. Више је механизације на траси. Али, ради се са истим еланом.

Сјећа се стари бригадир сваког тренутка који

је провео на изградњи првог колосijeka пруге 1947. године. Прича својим саговорницима о људима које нису осјећали, о опшменјаванју и образовању бригадира о дисциплини које — он тако мисли — међу данашњом омладином нема довољно.

У једном тренутку Ђоко се обрати Маријану Струкару и рече:

— Слушао сам вас добро. Шvatio сам у потпуности под каквим условима је омладина градila први колосijek. Ми то, сигурно је, не би могли издржати. Ми смо дјеча данашњице која нису навикла на велике poteškoće. Али, важно је да је младост иста, препуна ентузијазма. И жеља иста: раније. Прије рока!

Маријан је трећи пут на акцији. На прву, а била је то «Сутјеска 70» отишао је када је имао само 14 година. Машињски је техничар по занимању, а на акцији је председник Комисије за идеолошко образовање у бригади.

Најмлађи у «друштву тројке» био је Emir Ramović из Пioniрске радне бригаде «Братство-јединство» који је у завидовићко насеље дошао из Титoграда. Мada је први пут у бригадирским редовима он већ има своје мишљење о акцији, која му је, како сам рече, још дража послје приче Ђоко. У случају да му се укаже прилика он би и идуће године врло радо отишао на радну акцију.

Све ово што смо чули од ветерана, оmladince и pionira најбоље говори о томе да ко једном осјети живот уз трасу и пругу не може а да му се не врати. Јер, акција је далеко више од лопате, крампе, кубика...

D. STANIŠIĆ

HIKMETINA JUTRA

И алатка и гимнастика

Свако јутро, већ са првим наговјештајима зоре, спортским теренима Омладинског насеља у Жепчу, јури младост да вјежбом, трком, истјера и послједње остатке сна из тијела. Испред сваке бригаде један младић даје ритам и предводи остале током јутарње гимнастике. Тамо, сасвим на крају стадиона, плава дјевојка, крхког изгледа, одсјечно замahuје рукама и елегантно се издижући на прстима вјежба своје другове и другарице из бригаде «Анто Банина» док посматрачи радознo и задивљено прате сваки њен покрет, складан, мајсторски укoмпoнован у ритму ријечи: «Јен, два, три». У разговору са задиханом и увијек насмијаном Hikmetom Dedić, шesnaestogodišnjom дјевојком из Сарајева сазнајемо:

— Одлична сам ученица у Саобраћајно-техничком центру у Сарајеву,

што ми је и помогло да први пут учештвујем на једној од савезних омладинских радних акција. Иначе, активно се бавим гимнастиком од своје десете године и стални сам члан SD «Famos» из Hrasnice. Моји досадашњи највећи успјеси су — прво мјесто у нижој конкуренцији и треће у вишој конкуренцији јuniorki Bosne и Hercegovine.

Дуго нам је причала једна од ријетких бригадирки — «fisovaca». Hikmeta није активна само као гимнастичарка на греди, у прeskoku, у parteru, када вјежба у клубу, учи у школи или рано ујутро на физкултури, него и на траси, тamo гдје елаганцију покрета замjenjuje крамп у рuci. Но љак ни тај физички напор није јој сметao да првог радног дана на траси «извјежба» звање најбољег радника у својој бригади.

S. S.

Snimio: A. Sadiković

